

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010092
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. augusta 2020 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaného

A. D.,

nar.XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom F. S., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/35/2020 zo dňa 15.06.2020 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. D. odsudzuje podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. v spojení s §§ 36 písm. n/, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4 a 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výroky o vine a treste prepadnutia veci v napadnutom rozsudku zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

II.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. D. zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný A. D. uznaný vinným v bode 1. zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. a v bode 2. z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. dňa 20. 03. 2020 v čase okolo 07.15 h v obci S., v bytovom dome súp. č. XXX, v byte č. 7, ktorého vlastníčkou je jeho matka poškodená D. D., pod vplyvom omamných a psychotropných látok začal slovné urážať svoju matku D. D. a svoju sestru poškodenú S. D., ktoré sú oprávnenými užívateľkami predmetného bytu a ktoré ho opakovane v počte najmenej päťkrát vyzvali, aby byt opustil, že nebudú znášať jeho urážky a osočovanie, obžalovaný však na ich výzvy nijako nereagoval, odmietal byt opustiť a neustále od nich žiadal, aby mu dali kľúče, následne D. D. otvorila vchodové dvere, znovu vyzvala obžalovaného, aby odišiel, potom obe poškodené a obžalovaný prešli z chodby bytu na schodisko, pričom D. D. opustila bytovku, pričom obžalovaný A. D. opätovne vošiel do chodby bytu, kde jeho sestra S. D. rukou držala vchodové dvere a druhou bola opretá o stenu, kedy ju v čase asi o 08.30 h po predchádzajúcej hádke obžalovaný udrel po rukách a strkal do nej a vyhrážal sa svojej sestre S. D., že ju zabije, obesí a zderie z kože, pričom vybral z vrečka vreckový otvárací nožik a mával s ním pred poškodenou, načo poškodená obžalovaného vytlačila z chodby bytu von, zabuchla vchodové dvere a ušla von, načo obžalovaný zakričal, že dvere vykopne z pántov, pričom obžalovaný A. D. následne kopol nohou do vchodových dverí na uvedenom byte, ktoré dvere sa následne otvorili, čím uvedeným konaním vzbudil u poškodenej svojej sestry S. D. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní, 2. v dobe od 02.07.2019 do 18.12.2019 v S. a všade tam, kde sa zdržiaval, v úmysle zmarit' účel ochranného liečenia sa nepodroboval výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou v Psychiatrickej ambulancii A. A. A., ul. G. XXX/X, Z., ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/60/2018 zo dňa 10.10.2018, právoplatným dňa 10.10.2018 a výzvou na nastúpenie ambulantného ochranného liečenia vydanou Okresným súdom Partizánske pod č. k. 1T/60/2018-223 dňa 10.10.2018, ktorú prevzal dňa 10.10.2018, a to ani napriek výzve na pokračovanie vo výkone ochranného liečenia ambulantnou formou vydané Okresným súdom Partizánske pod č.k. 1T/60/2018-283 dňa 05.08.2019, ktorú prevzal dňa 12.08.2019 v Skačanoch.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. k trestu prepadnutia veci a to: 1 ks otvárací nôž s hnedou drevenou rúčkou o celkovej dĺžke 20 cm, dĺžka čepele 9 cm, ktorý sa nachádza v úschove Okresného súdu Partizánske. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť pretože ho, čo do výroku o treste napadol odvolaním obžalovaný. Svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu, kde uviedol, že trest vo výmere troch rokov považuje za neprimerane prísny, postačujúci pre neho by bol aj trest kratšieho trvania a to pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom. Súd u neho nezohľadnil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., keďže sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti. Základnou funkciou trestu je represívna funkcia, popri ktorej pristupuje aj funkcia výchovná, za kladenia dôrazu na zásadu humanity a z nej vyplývajúci zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu k okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a. Navrhol rozsudok vo výroku o treste zrušiť a uložiť mu trest v trvaní menej ako tri roky.

Rozsudok napadla odvolaním aj prokurátorka a to vo výroku o treste a ochrannom opatrení v neprospech obžalovaného. Svoje odvolanie zdôvodnila s tým, že nesúhlasí s priznaním poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. Jedna skutočnosť - vyhlásenie obžalovaného o vine nemôže obsahovo napĺňať obe tieto okolnosti. Priznanie obvineného pred súdom nemalo podstatný význam na objasnenie trestnej činnosti. Správne mal byť teda zistený prevažujúci pomer príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., a teda trestná sadzba obžalovaného mala byť následne upravená na 4 roky 8 mesiacov až 10 rokov 8 mesiacov, za použitia § 37 h), m) Tr. zák. a § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 4 a 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Súd nezohľadnil doterajší život obžalovaného, skutočnosť, že obžalovaný zneužíval drogy a ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody ho v minulosti neodradil od opätovného spáchania trestnej činnosti voči blízkym osobám. Trest mu uložený nezodpovedá všetkým hľadiskám na ukládanie trestov, ani zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Taktiež mu súd neuložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou tak, ako to navrhoval znalec. Preto navrhla rozsudok vo výroku o treste zrušiť a obžalovanému podľa vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona uložiť úhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby nepodmienečne, so zaradením do stredného stupňa stráženia, trest prepadnutia veci a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril obžalovaný písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom uviedol, že základným účelom a cieľom Trestného zákona je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi, ktorá robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má okrem toho pôsobiť výchovne, nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Odcitoval § 34 ods. 1 Tr. zák., pričom zdôraznil, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čo podľa obžalovaného nie je splnené, pričom odkázal na svoje odvolanie. Obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, svoje činy úprimne oľutoval, a preto mu mal byť uložený trest odňatia slobody pod hranicou trestnej sadzby tri roky. Obžalovaný považuje trest mu uložený za neprimerane prísny. Súd nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., obžalovaný však urobil vyhlásenie o vine a súd toto vyhlásenie prijal. Popísal okolnosti trestnej činnosti a prejavil úprimnú snahu o nápravu. Súd mu nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Pri vymeriavaní trestov je potrebné klásť dôraz aj na zásadu humanity, z nej vyplýva aj zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam a pomerom páchatefa. Preto navrhol rozsudok zrušiť a uložiť mu úhrnný trest v nižšom rozpätí ako tri roky so zaradením do stredného stupňa stráženia, spolu s uložením trestu prepadenia veci a ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť, alternatívne navrhol, aby boli odvolania tak prokurátora ako aj obžalovaného zamietnuté.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný na svojom odvolaní zotrval a odvolanie prokurátorky navrhol zamietnuť. Prokurátorka zotrvala na dôvodoch odvolania a odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátorky je čiastočne dôvodné a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd sa v dôsledku vyhlásenia o vine obžalovaným zaoberal len výrokom o treste a ochrannom liečení, ktoré výroky boli napadnuté odvolaniami strán. V prvom rade zistil pochybenie súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému.

Trest odňatia slobody uložený mu v trvaní 3 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za priznania aj poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písm. l) Tr. zák., bol uložený v rozpore so zákonom. Tu je predovšetkým potrebné uviesť, že priznanie páchatefa musí byť sprevádzané aj úprimným oľutovaním, čo v danom prípade obžalovaného, ktorý už bol súdne trestaný za rovnaký trestný čin voči tým istým poškodeným, a to dokonca na nepodmienečný trest odňatia slobody, nemožno akceptovať. Obžalovaný už v predchádzajúcom trestnom konaní voči nemu vedenom skutok priznával a oľutoval. Po výkone trestu odňatia slobody za tento predchádzajúci skutok sa však obdobného konania dopustil opakovane. Uvedené jednoznačne svedčí o jeho ťažšej napravitelnosti a neúprimnosti jeho oľutovania.

Naopak priznanie mu poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písm. n) Tr. zák. súdom prvého stupňa bolo správne, nakoľko obžalovaný dal vyhlásenie o vine, súd toto prijal a premietol ho v súlade s ustálenou súdnou praxou aj do výmery trestu odňatia slobody. Taktiež priznanie dvoch priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h), m) Tr. zák. súdom prvého stupňa bolo správne.

Za daných okolností sa však pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zmenil na jedna ku dvom, kedy bolo následne potrebné použiť ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. (prevažujúci pomer priťažujúcich okolností), čím sa trestná sadzba obžalovanému zvýšila na 4 roky 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Z toho dôvodu musel krajský súd prisvedčiť odvolaniu prokurátorky, a v takto upravenej trestnej sadzbe následne aj ukladať obžalovanému trest odňatia slobody.

Odvolací súd pritom nemohol prehliadnuť, že hoci obžalovaný už bol súdne trestaný, je zrejmé, že toto potrestanie nemalo na neho dostatočne prevýchovný efekt, nepoučilo ho, nevedlo k jeho náprave a

neodradilo ho ani od ďalšieho obdobného konania. Ako je z jeho predchádzajúceho života zrejmé, iné prostriedky nápravy jeho osoby v minulosti súdom mu uložené zlyhali.

Odvolaníu obžalovaného ohľadom zmiernenia mu trestu odňatia slobody preto z uvedených dôvodov nebolo možné vyhovieť. Preto krajský súd, zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti, zrušil výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa, a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Obžalovanému boli za vinu kladené jeden zločin (podľa § 194 ods. 3 Tr.zák.) a dva prečiny (podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a § 348 ods. 1 písm. f) Tr. zák.). Následne krajský súd obžalovanému vymeral podľa trestného činu najprísnejšie trestného uvedeného v ustanovení § 194 ods. 3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravenej trestnej sadzbe, za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Ide o trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, ktorý zodpovedá všetkým zásadám individuálnej a generálnej prevencie, či zásadám na ukladanie trestov uvedeným v ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. Zároveň je takýto trest aj trestom potrebným k sťaženej prevýchove obžalovaného a k zabráneniu mu v ďalšom obdobnom konaní voči poškodeným.

Krajský súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

Nebolo možné však prisvedčiť ďalším odvolacím námietkam prokurátorky ohľadom potreby uloženia ochranného liečenia obžalovanému. Súd prvého stupňa správne vzal do úvahy, že obžalovaný má v inom konaní premenené ambulantné liečenie protitoxikomanické uznesením Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/60/2018 zo dňa 30.12.2019 na ústavné, ktoré doposiaľ nevykonal, a preto opätovné ukladanie liečenia by nebolo účelné, ani hospodárne.

Keďže krajský súd považoval za správny výrok súdu prvého stupňa o uložení trestu prepadnutia veci (noža), patriacej obžalovanému a použitej pri páchaní trestnej činnosti, preto tento výrok spolu s výrokom o vine zostali týmto rozhodnutím nedotknuté.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol a odvolaniu prokurátorky čiastočne vyhovel a zmenil v súlade s Trestným zákonom výrok o treste odňatia slobody uložený obžalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.